

Tid, da Sagten gaar ind. Den er vel forandret paa forffjellige Maader til forffjellige Tider, og det ærede Udvalg foreslaaer den nu atter forandret, saaledes at Tiden rykkes frem til 1ste September. Men jeg troer, at de fleste ville være enige med mig i, at i den almindelige Bevidsthed staaer den 12te September som den Dag, da Sagten gaar ind, og den vil vedblive at staae der som saadan, selv om vi vedtage de her foreslaaede Sagt- og Fredningstider. Jeg vilde altsaa sætte megen Pris paa, om man fik en fælles Sagttid, undtagen netop for de nævnte Mose- og Vandfugle, nemlig fra den 12te September til midt ind i Januar, hvorefter altsaa Forhandlingstiden vilde komme til at løbe til Januar Maanedes Udgang eller den 1ste Februar, nemlig en 14 Dage senere. — Naar Lovforslaget blev affattet saaledes, med en almindelig Fredningstid og med en ubetinget Fredning af alt Wildt undtagen netop det, der erklæredes fredløst eller jagtbart paa enhver Tid af Aaret, saa troer jeg, at man vilde opnaae, baade at blev forstaaeligt for Befolkningen, og at det lettere lod sig overholde.

Hvad Udvalgets § 3 angaaer, da skal jeg kun hævse, at, da Ræven jo iøvrigt er fredløs over hele Landet, saa vilde jeg kun sætte meget liden Pris paa, om der endnu blev forbeholdt den et lille Fristed paa de enkelte Pletter i Landet, som indtages af de beplantede Klistrækninger. Jeg skulde ganske vist meget have ønsket, at det ærede Udvalg var kommet til et andet Resultat ved sine Overveielser af Rævens Fortjenester og Udyder, saaledes at man var kommen til en almindelig Fredning af Rævene i Ungletiden, men naar det ikke er blevet Tilfældet, saa forekommer det mig, at der ikke kan være nogen særlig Grund til just at frede Rævene i de beplantede Klistrækninger, og det saa meget mindre, som Sagten jo der tilhører det Offentlige, og dette altsaa selv vil kunne drage Omsorg for at frede Rævene der i et saadant Maal, som det findes tjenligt for Plantningerne. Efter Sandflugtsloven af 29de Marts 1867 §§ 12 og 13 maa Sagten paa Klistrækninger ligefrem fortære under det Offentlige, og, dersom Rævens Conservation der har særlig Betydning,

hvad der, efter hvad den høitærede Indenrigsminister udtalte, har været en tidligere Beplantningsinspecteurs Mening, saa vil det altsaa, forekommer det mig, fuldkomment kunne fyldestgøres gennem den almindelige Lovgivnings Bestemmelser. Jeg kan altsaa meget godt være med til at stemme § 3 ud, og jeg skal ogsaa gjøre det, da den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at han ikke holder synderlig paa denne Paragraph, som jo oprindeligt skyldes Regjeringens Initiativ.

Det ærede Medlem for 10de Kred, som sidder skraas bag ved mig, (Sørensen) har stillet et Par Underændringsforslag, som han anbefalede igaar, hvilke jeg rigtignok paa det Allerbestemteste vil anbefale det ærede Thing ikke at vedtage, idet de i en meget væsentlig Grad vilde gjøre hele den foreslaaede Lov magtesløs. Det kommer jo nemlig dog ikke alene an paa her at vedtage Bestemmelser, som kunne siges at være i og for sig fornuftige, sigtende til at frede vilde Fugle og andre Dyr her i Landet, men man maa ogsaa sørge for, at disse Bestemmelser virkelig kunne blive overholdte. Den høitærede Indenrigsminister har nu allerede gjort opmærksom paa, at naar det tillades at skyde Dyr i Haver og i indhegnede Dyrehaver i Fredningstiden, saa bliver det ønskeligt at forbyde Kjøb og Salg af Wildt i den nævnte Tid, thi man tør saa dog vistnok uden videre forudsætte, at alt det Wildt, der kommer paa Markedet i den Tid, da vil være skudt i Haver eller i indhegnede Dyrehaver, alt efter Omstændighederne. Jeg seer idetmindste ikke, hvorledes det skulde kunne lykkes at skjelne imellem, hvad der var skudt i Haver og hvad der var skudt udenfor Haver. Det samme ærede Medlem gjorde igaar opmærksom paa, at man dog ikke kan betragte Wildtet i indhegnede Dyrehaver paa samme Maade som Wildtet udenfor Dyrehaver, idet Wildtet i indhegnede Dyrehaver maa betragtes som de vedkommende Dyrehavseieres udelukkende Eiendom. Denne Betragtning kan jeg nu ganske vist fuldstændig tiltræde, men jeg kommer vel at mærke ikke derfor til den samme Conclusion som det ærede Medlem. Der er jo nemlig mange Punkter, hvorpaa Udvælsen af Ens Eiendomsret maa høre sig for Almeen-